

Богородичин појас доноси благодат: Једна од највећих хришћанских реликвија, која се чува на Светој Гори, биће пронета у Спасовданској литији

Бројне православне вернике у нашој земљи обрадовала је вест да ће у Београд 20. маја, дан уочи Спасовдана, стићи једна од највећих светиња хришћанског света – појас Пресвете Богородице, који се вековима чува у манастиру Ватопед на Светој Гори и само изузетно напушта Атос.

Ова реликвија ће први пут бити пронета у Спасовданској литији у граду који Богородицу слави као заштитницу, а биће изложена у Вазнесењској цркви и храму Светог Саве. Богородичин појас ће, како је планирано, 20. маја свечано бити испраћен из манастира Ватопед на Светој Гори до брода у манастирској луци, који ће га онда одвести до луке у Солуну. Затим пут наставља до солунског аеродрома, где ће игуман Јефрем са реликвијом и свештеном пратњом авионом полетети ка Србији. На београдском аеродрому светињу ће уз црквене и државне почести дочекати патријарх српски Порфирије са највишим црквеним и државним великодостојницима. Ђакон Василије Бурсаћ, директор Поклоничке агенције “Добročинство”, у разговору за “Новости”

каже да је овај догађај од изузетног значаја за Српску православну цркву и вернике.

- Ова реликвија је лични предмет Пресвете Богородице и, као таква нам доноси благодат какву наш престони Београд и наша отаџбина Србија нису вековима видели и доживели - каже ђакон Василије. - Пред нама је несумњиво догађај који ћемо заувек памтити и који ће остати уписан у свештеној повести Српске Православне Цркве. То је велики благослов Пресвете Богомајке који, по промислу Божјем, долази у наше време на све нас. Свака хришћанска душа у Србији ће осетити благодат и радост којом та светиња осењује све где год се налазила. Када је деспот Стефан прогласио Београд српском престоницом, принео га је и посветио управо Богородици. Београд као Богородични град коначно ће дочекати светињу, која следствено томе долази у свој дом. По његовим речима, појас Пресвете Богородице доћи ће у Србију и Београд на једини могући начин, промислом и милошћу Божјом.

- Како црквени ред и поредак налажу, патријарх Порфирије је умолио игумана манастира Ватопеда Јефрема, иначе његовог пријатеља и пријатеља наше Цркве и народа, да донесе ову светињу у нашу престоницу поводом градске славе - каже ђакон Василије. - У целом подухвату је присутна и љубав, као и труд, Ненада Поповића, министра задуженог за област друштвеног положаја Цркве у земљи и иностранству. Све светиње на Светој Гори, па међу њима и појас Пресвете Богородице, као једна од највећих, заиста ретко напуштају Богородични врт, како се још назива монашка свештена заједница на Атосу.

- Када се то догађа, постоје строга правила која се тамо поштују више од хиљаду година - истиче наш саговорник. - О свему томе одлучује Света епистасија, односно четворочлано веће, које су изабрали представници свих двадесет манастира на Светој Гори и чије је административно седиште у Кареји. Преношење светиња се у нашој Цркви обавља по тачном утврђеним правилима, уз све литургијске чинове који су прописани за такве догађаје. Појас Пресвете Богородице јесте напуштао Свету Гору, али не баш често.

- То се углавном догађало из посебних разлога, који су сви били на укрепљене вере и даривање небеског благослова Пресвете Богомајке верном народу који је дочекивао светињу - каже ђакон. - Када је ова светиња у наручју светог игумана Ватопеда господина Јефрема однета у Русију, више од четири милиона људи јој се поклонило. То довољно говори о поштовању и целебној, односно лековитој за душу и тело, сили благодати ове светиње.

Постоје бројна сведочења верника о помоћи и исцељењима ове реликвије. А како Црква тумачи та искуства, ђакон Василије објашњава: – Чудесним, баш како их и назива. У Светом писму се за чудо Божје употребљава и израз знамење. Кроз знамење, какав је овај чудесни и драгоцен појас Пресвете Богомајке, открива се Бог, откривају се љубави и сила Божја, благодат Божја која је увек првенствени чинилац сваког чуда. Да би се неко чудо десило, неопходна је и снага живе вере. Целокупна повест Цркве је испуњена таквим непрекидним чудима, односно знамењима Божјим, која нам милостиви Господ шаље да нас, по његовој безграничној љубави, а по нашој људској слабости, уведе и утврди у вери. Свети појас је покривао Богородичину утробу, док је у Њој обитавао још нерођени Господ Христос, те се тако на појас пренела благодат исцељивања. Древна је традиција свете обитељи у Ватопеду да се побожним ходочасницима, уколико то затраже, дају комадићи траке освештане на самом појасу Богородице. Благодашћу часног појаса дешавају се безбројна чуда. И овом приликом у Београду ће се вернима, који то затраже, делити по комадић траке освештан на самом часном појасу Богородице.

Ђакон открива да ће са београдског аеродрома реликвија бити однета у Вазнесењску цркву. – Чим светиња уђе у храм верни народ ће моћи да приђе и поклони се светињи – каже он. – Наравно, постоје и тренуци када се из практичних богослужбених разлога неће моћи прићи кивоту у којем се чува појас Пресвете Богородице. Сутрадан, на дан градске славе, у порти храма ће бити служена света архијерејска литургија, којом ће началствовати патријарх. У току службе верни народ ће моћи да приђе светињи. У вечерњим часовима, у 19 сати, креће Спасовданска литија, коју ће предводити Патријарх и у којој ће се кроз београдске улице до храма Светог Саве пронети појас Пресвете Богородице, ради освештања града и његових житеља. Када литија дође до Светосавског храма, светиња ће бити унета унутра и тада ће почети да се служе одговарајуће службе. Тада, као и наредних девет дана, појас Пресвете Богородице ће бити изложен верном народу на помоћ, благослов, оздрављење тела и спасење душе у Храму Светог Саве. Свако ко жели моћи ће да приђе и поклони се Богородичиној светињи.

Ђакон Василије каже да је током службе у агенцији Добročинство често походио Ватопед. – Сваки пут када крочим у ту свету обитељ мене испуни потпуно нова и јединствена благодат коју то свето место на сваког посетиоца обилато излије. Сваки Србин са љубављу треба да изговара реч Ватопед, јер

се монах Сава, скоро замонашени српски принц, прво подвизавао у овом светом манастиру и то на начин, како бележи његов биограф, да се и сам игуман дивео његовом равноангелном подвигу. У Ватопеду су се по први пут сусрели отац и син, Свети Симеон и Свети Сава, као монаси. Они су тада заједно толико приложили манастиру да се и данас у Ватопеду са поносом истичу као други ктитори. У Ватопеду се и родила благословена идеја да се подигне српски манастир на Светој Гори, Хиландар. Поред мноштва светиња, које се вековима чувају у манастирској ризници и бројним манастирским храмовима, а међу којима је појас Пресвете Богородице, поред дела часног крста Господњег, на којем је распет Спаситељ, једна од највећих, сваки пут када уђем, у овај други по величини и части светогорски манастир, имам снажан утисак да сам дошао у свој дом. Толико је то лепо и снажно. Ватопед је Хиландар пре Хиландара, ако тако могу да кажем. Велика и значајна светиња у повести Српске Православне Цркве.

По предању, Богородица је сама исплела појас од камиље длаке, каже ђакон. Појас је после њеног уснућа предат апостолу Томи. Кроз историју је имао богато путовање од Јерусалима, преко Кападокије, Цариграда до Бугарске. После победе српске војске над Бугарима, у бици код Велбужда 1330. године, заједно са делом часног крста, прелази у руке Срба. Кнез Лазар је појас, као и део часног крста поклонио манастиру Ватопед, где се чува у олтару манастирске саборне цркве. У манастирском параклису, који је посвећен појасу Пресвете Богородице, налази се фреска на којој кнез Лазар у рукама држи и прилаже Ватопеду кивот у којем се чува појас. Док светиња буде у граму Светог Саве, одржаће се конференција о вези Срба и манастира Ватопед од Светог Саве до данас. Биће приказан и кратки документарни филм који ће се такође бавити том тематиком. По благослову патријарха у Ватопед је отишла филмска екипа Информативне службе Српске Православне Цркве, која је боравила и снимала неколико дана у светињи. Том приликом је снимљен ексклузивни интервју са игуманом Јефремом, који ће бити емитован пред сам долазак појаса.

- Часни појас Владичице Богородице за нас је чудотворна светиња, непресушни извор исцељења, неисцрпна и неиспражњива ризница благодати Божје, као и утехе, јер је Пресвета Богородица благоизволела да овај благословени део Њене одеће задобије такву силу и благодат. Вредност појаса је неисказива и непроцењива, јер поседује неисцрпну и неизбрисиву благодат Мајке Божје, будући да је био повезан са њеном личношћу и животом, као и са личношћу и земаљским животом Исуса Христа. Велика је милост Божја што ћемо ми у нашој земљи Србији, у нашем Београду, имати

благослов да и физички додирнемо, целивамо и поклонимо се нечему што је део неба. Сви, васцели српски православни народ, треба да приђе часном појасу Пресвете Богородице у страху Божјем и у сили живе вере у Господа Христа и Његове Свесвете Мајке која, као најсветија од свих људи, чини чуда више од било ког светитеља.

spc.rs